

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului Parohiile cl. I și II. pe un an 5000 Le Parohiile cl. III. 4000 Le Parohiile sub clasă 3000 Le Pentru particulari 1500 Le</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor Concure de prot. 4000 Lei. Parohii de cl. I 2500, de cl. II 2000, de cl. III 1800. La celelalte publicații 1 cm. □ 10Lei</p>
--	--	--

Către tine Creștine.

Cuvânt intocmit după Psaltire*)

Pentru ce se întărită popoarele și neamurile cugetă deșertăciuni? Pentru ce căpeteniile se sfătuiesc împreună asupra credinței și Domnului zicând; „Să rupem legăturile lor de credință și să lepadăm de pe noi jugul păcatului, al răului și al fricei de Dumnezeu?”

Mulți zic azi sufletului tău: „nu-i pentru el mântuire la Dumnezeu!”, căci zis-a cel ne-bun în inima sa: „Nu este Dumnezeu!”. Oamenii îi cred și aleargă la alți dumnezei făcuți din oameni, sau bunătăți și plăceri lumești trecătoare.

Sunt necredincioșii, și vrăjmașii sufletului tău cari tăbărăsc asupra ta și te împresoară la tot pasul.

Pusu-și-au ochii asupra ta, ca să te doboară la pământ; să nu mai vezi și cerul, căci ei sunt oamenii lumii, cari doresc a-și lua partea de bucurii și plăceri în lumea aceasta a plângerii, ne mai văzând ei o altă după moarte.

Stricatu-s'au damenii și uriciuni au făcut.

Toți s'au abatut, netrebniici s'au făcut.

S'au dus cei cuvioși, că s'a împuținat adevărul printre fiii omenești!

Fiecare spune minciuni aproapelui său; fiecare cu buze viclene grăește din inimă pretăcută. Ascunzând adevărul în buze zice: „Cu limba noastră vom birui! Buzele noastre sunt la noi; cine poate să ne stăpânească?”

Necredincioșii și-au încordat arcul, pus-au săgeata pe coardă, ca să tragă din întunec în tine. Și când rânduelile sunt răsturnate, ce poate

oare să facă dreptul? Căci ei zămislesc nedreptatea, poartă în sân răutatea și nasc nelegiuirea.

Cu trufie urmăresc necredincioșii pe cei necăjiți și aceștia se prind în mrejele urzite de ei. Căci învață să te fălești cu faptele trupului și când jefuești să te fericești pe tine și să hulești pe Dumnezeu. În trufia ta păcătoasă să nu ții seama de nimica și să nu admiți Dumnezeu înaintea ta, zicând: „Nu mă voi clăti din neam în neam nici un rău nu mi se va întâmpla, căci nu-i Dumnezeu!”.

Ai grijă, căci gura lor e plină de blestem, de vicleșug și de minciună; răutate și pierzanie e sub limba lor.

Sapă groapă și o adâncesc, dar vor cădea în groapa pe care o fac. Se va întoarce răutatea lor pe capul lor și pe creștetul se va pogori nedreptatea lor.

Căci și neamurile s'au prăbușit în groapa pe care au făcut-o și în lanțul pus de ele s'a prins piciorul lor, căci Domnul se arată, cunoaște cugetele lumii, face dreptate, și pe necredincios îl încurcă în lucrul mâinilor lui.

Mulți stau ascunși după gard și sugrumă pe cel nevinovat la loc dosnic; ochii lor pândesc pe cel fără de ajutor.

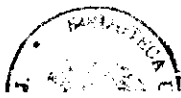
Pândește din loc ascuns, ca leul din culcușul său; pândește că să apuce pe cel sărac, și apoi ca să-l încurce în lațul lor.

Se pleacă, se înconvoae, și cei slabi cad în ghiarele lor tari.

Săracul care nădăjduște în Domnul este răs de nădejdea lui zicându-i: „Cine-i va da mântuire lui? Uitatu-l-a Dumnezeu lui! Întorsuși-a fața și în veac nu-l va mai vedea!”.

Rămâi tare în credință și mângăe-te creștine credincios, că necredincioșii sunt ca pleava ce umple aria și apoi vântul o spulberă de pe fața pământului.

*) Psaltirea proorocului și împăratului David, tălmăciută de I. P. S. Nicodim, Patriarhul Bis. ort. rom, Buc. 1943, Editura Aust. Biblic și de Misiune al Bis. ort. rom.

Cel ce locuiește în ceruri, Domnul nostru, va râde de dânșii și odată le va grai cu iuțime și se vor turbura amar și zădarnic. Fiii oamenilor, până când se va defăima mărirea lui Dumnezeu? Până când veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna?

Să știți că Domnul cunoaște pe cel credincios și-l aude când strigă către Dânsul așa: „Până când, Doamne mă vei uita? Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu și dureri în inima mea ziua și noaptea? Până când se va ridica necredinciosul și vrăjmașul asupra mea?”

Doamne Dumnezeul meu, nădejdea săracului, dreptatea ortanului și sprijinitorul celui necăjit, auzi-ne mai înainte de a ne clătina, ca să nu se bucure prigonitorii noștri.

Căci am ostenit suspinând și udând patul nostru cu lacrimi în toate nopțile.

Ochiul împăienjenitu-mi-s'a de întristare, și prigonitorii mei m'au îmbătrânit.

Atunci omul cel de lut să nu mai împrăștie groază pe pământ, să cunoască că e pieritor și să strige cu noi:

„Din veac și până în veac, Domnul, și numai El, va judeca lumea cu dreptate și popoarele fără strâmbătate!”

Ilie Câmpianu
revizor eparhial.

Studentii noștri

de Prof. Dr. Gh. Cotoșman

I

Un fenomen spiritual cu profunde rezonanțe morale se desfășoară, tăcut, în intimitatea inimilor credincioase, sub chiar ochii noștri, oboșiți aproape a mai privi spre strălucirea lucrurilor spectaculoase de o valoare mai mult de cât în doielnică. Într'un timp când lumea asistă îndurerată și îngrijorată, dar neputincioasă spre a evada spre orizonturi mai senine, la atâtea cascade de ordin politic, la prăbușiri de granițe, la dezastre economice, și când spectrul foamei și al tuturor mizeriilor — consecințe firești și imediate ale unui războiu lung și sângeros — rânjește în întreaga Europă, și când însăși noțiunea de morală a ieșit profund modificată și slăbită sub imperiul poftelor, păcatelor și viciilor de tot felul, nu putem să nu ne exprimăm satisfacția ce o simțim văzând că în poporul nostru dela sate, în plugarii noștri, harnici, cinstiți și credincioși, încă nu s'a stins flacăra care a luminat de 2000

de ani întreg fondul istoriei vieții noastre naționale, culturale și religioase.

O renaștere spirituală se petrece în satele noastre dela munte și dela șes, acolo unde de veacuri s'a păstrat întreg și nealterat tezaurul scump al simțirii, al culturii și al limbii noastre naționale. În vinele țăranilor noștri, fie ei chiar analfabeți, pulsează năvalnic sângele vieții noastre naționale, în inima lor arde flacăra virtuților străbune, iar în viața lor se reflectă viu viața și năzuințele celor ce prin sudoare și sânge au muncit și apărât acest pământ de mii de ani.

Toate instituțiile fundamentale ale acestei țări, privind toate domeniile vieții sufletești, naționale, sociale și economice au răsărit din inima lor, din credința și munca lor cinstită. Tot ceea ce s'a potrivit cu firea, cu moravurile, cu nevoile și credința lor a fost cultivat, întărit și apărât cu preț de sânge. Tot ceea ce a fost străin de concepția lor de viață, de credința lor religioasă și de idealurile lor naționale românești a fost respins și lepădat, după legea în virtutea căreia orice organism viu și sănătos elimină corpurile streine și toxice furișate într'ânsul.

Inscrierea în acest an la Academia noastră teologică din Caransebeș a unui însemnat număr de studenți; toți ieșiți din mediul rural, din opincă, constituie cea mai categorică confirmare a considerațiilor și constatărilor noastre însălate mai sus.

Când, după socotelile omenești, ne așteptam mai puțin la o năvală a tineretului studios spre porțile unei școli, ce nu oferă atâtea posibilități materiale pentru viață, Domnul ne-a trimis, înainte de ora 12, ucenici și lucrători pentru via Sa din Banatul de Răsărit. Ei au venit la noi în virtutea unei porunci, ce străbate prin veacuri din milioane de morminte ale strămoșilor, adormiți în dreapta credință. [Evrei, 11, 13], credință prin care ei, sub faldurile steagului desfășurat de ducii, voievozii și chinezii bănățeni pomeniți de documentele istorice, „au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințe, au astupat guri de lei, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s'au făcut puternici în războiu, au întors tabere străine în fugă”... [Evrei, 11, 34].

Tinerii intelectuali bănățeni au venit la Teologie, pentru a nu lăsa să se rupă firul unei tradiții, care știe că Caransebeșul a fost, încă din sec. XVI-lea, centrul cultural al Banatului de Severin. Li putem considera pe drept cuvânt interpreții autentici ai instinctului sănătos de conservare națională al poporului nostru, care i-a născut, i-a crescut și educat cu mari sacrificii, și care vrea să-i vadă reîntorși, ca păstori de

suflete, acolo de unde au plecat, spre a fi aproape de ei, de inima și sufletul lor țărănesc, pentru ca să le încălzească idealurile, să le împlinească vrerile de mai bine, să le fructifice virtuțile și să le îndulcească viața.

În năzuința lor de a răspunde unei *chemări* și unei *porunci*, și a respecta o *tradiție*, mulți dintre acești tineri studenți merg cu uitarea de sine atât de departe, încât studiază chiar flămânzi și goi. Mulți dintre cei ce se pregătesc să ia în mâinile lor steagul idealurilor țărănimii române, au nevoie de *sprijin* și ajutor moral și mai ales *material*, *efectiv*, sprijin pe care nu-l mai pot aștepta din partea părinților lor, ajunși și ei, din cauza împrejurărilor și a zilelor grele prin care trecem, la limita puterilor de sacrificiu. Ei vor să studieze știința științelor, și să se dedice celei mai sublimi misiuni din lume, dar lipsa de mijloace materiale a părinților lor ar putea să-i oprească la poalele *muntelui sfânt*. Pentru a nu le împiedeca ascenziunea spre culmi, se impune să le *venim în ajutor*, efectiv, prompt și *imediat*.

Cine și cum? — în nrul viitor.

(Urmează)

Vizitațiunea canonică din jurul Oraviței

(Urmare la numărul 48-49)

Cacova

Des de dimineață, P. S. Sa și suita Sa se îndreaptă spre comuna Cacova, frunțașă comună din protopopiatul Oraviței-montane.

La hotarul comunei, și aici ne întâmpină călăreții, iar în mijlocul comunei, sub un frumos arc de triumf, așteaptă autoritățile locale și preoții îmbrăcați în odăjdii, înconjurați de poporul credincios.

După cuvintele de bineventare ale primarului comunei și ale preotului-paroh Popoviciu, căroa P. S. Sa le răspunde cu cuvinte cu adevărat părintești, P. S. Sa este condus cu lilia până la sf. biserică. În poarta bisericii așteaptă protopopul V. Musta, înconjurat de preoții I. Hergan parohul comunei și preotul refugiat B. Gerbanovschi, Parohul I. Hergan prezintă un amănunțit raport despre situația vieții religioase și bisericesti și încheie cu urarea, ca vizita P. S. Sa să fie un nou imbold pentru credincioși pentru o și mai pronunțată alipire către sf. biserică și pentru o și mai accentuată jertfă pentru împodobirea și terminarea picturii care este în curs de executare și așteaptă să fie terminată.

Se săvârșește sfințirea apei, Arhiereul fiind asistat, afară de preoții de mai sus și de suita Sa, de preoții T. Simu-Cârpecea, P. Sușan-Comoriste, M. Ciorei-Forotic, C. Jianu-Vărădia, Af. Levițchi-Vărădia, R. Suciuc-Ticvanul-mic, I. Simu-Ticvanul-mare, P. Beutură-Giurgiova, T. Măruța-Jitini și diaconii I. Bătea-Oravițamont. și G. Neda-Greoni.

La sfârșitul sfințirii apei, P. S. Sa citește rugăciunea de cerere a Sf. Vasile, apoi adresează credincioșilor o frumoasă cuvântare despre *valoarea sufletului*, primatul valorilor sufletești față de a celor materiale, în care laudă râvna credincioșilor pentru zidirea prea frumoasei biserici, îndemnându-i în același timp să ducă la bun sfârșit pictura începută, pe care o execută cu mult gust artistic, și cu jertfe proprii, pictorul O. Popoviciu, fiul comunei. P. S. Sa a vorbit apoi despre adevărata credință care singură poate aduce roduri bune și tericire nu numai singuraticilor indivizi, ci și în mijlocul familiilor lor și al comunei și a combătut viciile care s'au încuibat în comuna Cacova și o amenință cu depopularea.

Terminându-se serviciul divin, P. S. Sa s'a dus la casa parohială a preotului I. Hergan, unde s'a făcut revizia Oficiului parohial.

După aceasta s'a reîntors la sf. biserică, unde a cercetat cu deamănuntul lucrările de pictură executate până acum și a dat îndemnuri și dispoziții pentru aflarea mijloacelor pentru că lucrările să se poată termina cât mai curând. Membrii Episcopiei parohiale și credincioșii aflați în sf. biserică au primit cu bucurie sfaturile Arhipăstorului, care le-a promis să-i viziteze cât mai curând, în nădejdea că atunci va putea să târnosească acest lăcaș de închinare, care este cel mai mare și frumos din Valea Cărașului.

După o scurtă vizită la al doilea preot din comună, parohul Oct. Popoviciu, Arhipăstorul se îndreaptă spre comuna Greoni.

Greoni

La hotarul comunei așteaptă călăreții pe cei sprinteni și prin comuna frumos împodobită cu coroană conduc pe Arhipăstor până la poarta sf. biserici. Aici așteaptă poporul credincios cu mic cu mare, poarta bisericii fiind transformată într'un frumos arc de triumf. În jurul protopopului V. Musta, îmbrăcați în odăjdii strălucitoare, se află preoții T. Simu-Cârpecea, M. Ciorei-Forotic, C. Jianu-Vărădia, R. Suciuc-Ticvanul-mic, N. Iancu-Ciudanovița, I. Lupinu al locului, I. Simu-Ticvanul-mare, R. Vulesici-Mărcina, precum și diaconii D. Băloni, S. Bătea și I. Meda.

După salutul de binevenire al primarului comunei, din mijlocul preoților se desprinde preotul I. Lupinca al locului și după ce face obicnuitul raport despre situația din comună, prezintă omagiile credincioșilor și urează bun sosirea Arhipăstorului, care vine să aducă mângâiere și întărire sufletească. P. S. Sa îi răspunde atât primarului cât și preotului în câteva cuvinte, apoi intrăm cu toții în sf. biserică, unde Arhiepiscopul săvârșește doxologia, la sfârșitul căreia citește prea frumoasa rugăciune de mulțumire.

Serviciul divin se încheie cu predica P. S. Sale care a impresionat pe credincioșii care umpleau sf. biserică. Indemnurile și învățăturile P. S. Sale nu s'au referit numai la dreapta credință a ortodoxiei noastre străbune, ci și la referințele și situația din comună, Arhipăstorul nișuindu-se să deschidă inimile credincioșilor luminisuri pentru o cugetare obștească superioară și pentru o viață cât mai rodnică pe teren creștinesc, moral și național.

Dela sf. biserică P. S. Sa a mers la casa parohială, aici i-a prezentat omagii preotul gr. cat. M. Băcală, apoi a avut loc revizia oficiului parohial.

Răchitova

Cătră ora 4 p. m., P. S. Sa și suita sa s'au îndreptat spre comuna Răchitova.

Aici poporul, în haine de sărbătoare, era adunat la poarta sf. biserici, în jurul preoților îmbrăcați în odăjdii. În mijlocul preoților era protopopul tractual V. Musta, iar în dreapta și dea stânga lui se aliniau preoții N. Gău-Broșteni, A. Olariu al locului, T. Simu-Cârnecea, M. Ciorei-Forotic, T. Ciorei-Broșteni, R. Suciú-Ticvanul-mic, V. Crețiu-Ciclova-mont., I. Simu-Ticvanul-mare și G. Mățau-Agadici, precum și diaconii D. Băloni, I. Bătea și G. Meda.

Mai întâiu binevențează pe P. S. Sa primarul comunei, apoi preotul locului, care prezintă și raportul despre situația din comună. La amândoi le răspunde P. S. Sa, apoi întru cântarea poporului hramului bisericii, P. S. Sa este condus în sf. biserică.

Aici se svârșește Vecernia, la sfârșitul căreia P. S. Sa rostește o predică foarte instructivă, arătând în pilde și exemple care este și care trebuie să fie viața creștinului adevărat, care își iubește într'adevăr Biserica și Neamul. Arătând apoi, care sunt urmările nefaste ale diferitelor vicii ce s'au încuibat în comună, îndeamnă pe credincioși la alipire cătră sf. noastră Biserică, povățuindu-i să păstreze vechea tradiție a iubirii de neam și de Biserică. Și aici, ca la

Vrani, Cacova și Greoni, P. Sf. Sa la ieșire din biserică a împărțit copiilor cărți de rugăciune, cruciulițe și iconițe.

Stârșindu-se vecernia, P. S. Sa a controlat cum sunt păstrate sf. taine, precum și rânduiala din sf. biserică. Apoi a trecut la revizia oficiului și a arhivei parohiale.

Se întunecase deabinelea, căci era aproape la ora 7 p. m., când Arhipăstorul s'a îndreptat spre Oravița-montană, unde mâine-zi avea să săvârșească sf. liturghie arhierescă.

Vizitația canonică la Moniom

(Urmare la numărul 48-49)

Joi în 8 Noembrie a. c. la ora 8^{1/2} a. m. P. Sfinția Sa, însoțit de secretarul eparhial se deplasează în comuna vecină Moniom, pentru a sfinți biserica renovată care nu este încă sfințită de Arhiepiscop.

În comuna Moniom din zorii zilei, lumea forfotește și face ultimele pregătiri în vederea marelui eveniment. Casele credincioșilor sunt împodobite cu frumoase scoarțe bănățene.

Lumea începe a fi nerăbdătoare, când în fine călăreți cu drapelul, vestesc venirea înaltului Părinte, clopotele încep dangătul duios, lumea își îndreaptă nerăbdătoare privirea, și iată în fața primăriei, primarul satului, în haină de sărbătoare, urează bun sosirea P. Sf. Sale și-i oferă tradiționala pâine și sare.

La câteva sute de metri e biserică în sărbătoare, lume multă, și preoți în haine luminate își așteaptă Arhipăstorul.

De dimineață a sosit în comună și Păr. Prot. ic. sttor Romul G. Ancușa cons. ref. eparhial, Păr. Dr. Nicolae Iorgovan, protopopul tractual și preoții P. Albeanu-Câlnic și I. Meilă-Săceni, cari îmbrăcați în ornate în fața bisericii așteaptă pe P. Sf. Sa.

Cele două copilașe ale preotului local oferă P. Sf. Sale două buchete de crisanteme.

După ce se prezintă spre a fi sărutate crucea și Evanghelia, păr. C. Draghici, preotul local face darea de seamă a zidirii Sf. lăcaș înainte cu 40 ani și împodobirea și pictarea din nou a ei.

Exprimă apoi în numele credincioșilor marea bucurie ce li-s'a prilejuit prin pogorirea în mijlocul lor a P. Sf. Sale și bunăvoința ce a avut-o de a veni să le sfințească sfântul lăcaș de închinăciune, ridicat de un sat slab populat, cu oameni nevoiași, majoritatea muncitori, însă toți foarte iubitori de cele sfinte.

Prea Sfinția Sa în câteva cuvinte îi mulțumește pentru urarea de bun sos și exprimă bucuria deosebită ce o are văzând atâta credință și dragoste de casa Domnului, într'un sat izolat și mic.

După aceea P. Sf. Sa purcede la sfințirea bisericii și săvârșirea sf. liturghii.

În cadrul Sfintei liturghii. P. Sfinția Sa săvârșește hirotonirea întru preot a diac. I. Capotescu, pe seama parohiei Bătești, fapt ce a prieluit credincioșilor din biserică, rara ocazie de a admira solemnitatea împărtășirii darului preoției. Remarcăm că responsoriile liturgice au fost date alternativ de corul din Moniom, cel din Călnic și cel al Oastei Domnului din Reșița, contribuind astfel la măreția praznicului credincioșilor de acolo.

După sf. liturghie, P. Sf. Sa, cu întreg soborul de preoți amintiți, săvârșește, „Te-Deumul” pentru M. Sa Regele Mihai I, după care î-și rostește predica plină de frumoase învățăminte pentru credincioșii P. Sf. Sale, spunând printre altele următoarele:

Cu multă bucurie duhovnicească am venit în mijlocul vostru la praznicul Arh. Mihail și Gavril, ca să iau parte la bucuria voastră și ca să vă sfințesc biserică după 40 ani dela zidirea ei. În această biserică zidită din străduința voastră, pulsează o credință vie și puternică, căci voi aici v-ați adunat în Dumineci și sărbători să vă rugați pentru mântuirea sufletelor voastre, implorând mila lui Dumnezeu peste voi, peste familiile și gospodăriile voastre.

Astăzi am așezat în sf. prestol, sfințele moaște, cu sfinții mucenici să se roage neîncetat pentru mântuirea sufletelor voastre. Credința lor puternică, pentru care am suferit martiriul, să ne fie în permanență exemplu viu, căci ei au pregetat să sufere și să moară pentru credința lor tare în Hristos pentru a găsi mângâierea și mântuirea sufletelor noastre. Toți cei ce ies din corabia Bisericii, se aruncă în valurile furtunoase ale mărilor și oceanelor acestei vieți și se scufundă. Biserica cheamă la sârul ei pe toți cei osteniți și împovărați și numai ne dă liniștea după care sufletele noastre alargă. Mântuitorul este „calea, adevărul și viața”.

El ne dă pâinea vieții; El ne îmbie fericierea, El ne îndeamnă să ne împărtășim cu El, cerându-ne un singur lucru, să ne lepădăm de păcatele noastre.

Pâinea cea cerească să ne fie hrana noastră zilnică, căci numai astfel putem avea chezașia mântuirii sufletelor noastre. Noi pu trăim numai să ne adunăm și agonisi avuții pe cari moliile le mânăncă, rugina le strică și furii le fură. Să

ne adunăm nouă comori acolo unde nici moliile nici rugina le strică și furii le fură. Să ne îngrijim nu numai de trup ci și de suflet.

Tatăl cel ceresc, carele le stăpânește pe toate și pe cele ce sunt pe pământ și cele ce nu sunt pe pământ. Să ne gândim încă cât suntem în viață, ce răspuns vom da dreptului judecător la judecata cea de apoi. Cu multă durere sufletească, constată P. Sf. Sa că și aici natalitatea este scăzută. Arată că copiii sunt mândria și viitorul neamului. Mamele au datoria sfântă de a crește copiii și ai crește în același timp în frica lui Dumnezeu. Copiii sunt averea neamului, ei descrețesc frunțile bunicii, ei sunt bucuria părinților.

Până va veni pacea definitivă, poate va mai trece timp. Să căutăm, să ducem cu toți o viață cumpătată, să putem da Țării tot ce ne cere, ca să satisfacem ca și până acum cu conștiinciozitate condițiunile armistițiului, care este o datorie de onoare pentru neamul nostru. Noi dorim să trăim în armonie cu vecinii și mai marii noștri aliați. Dragostea creștină care toate le rabdă, ne îndeamnă a face aceasta. Prin fapte ne dovedim că noi suntem cu adevărat creștini. Să ajutăm pe cei săraci, orfani de război, văduvele cari n'au pe nimeni, cu un lemn în preajma iernii, cu o bucată de pâine, cu o haină de care ne putem dispensa, cu o vorbă bună și de mângâiere.

Iar de încheiere P. Sf. Sa spune, tot astăzi am înălțat rugi fierbinți și pentru sănătatea tânărului nostru Rege Mihai I, care întruchipează toate doririle și asperitățile de binele acestui neam. El este chezașul că acest popor va fi condus până va ajunge la acele culmi visate de înaintașii noștri și la înflorirea și fericierea pentru care miile pe ostași ai noștri și-au dat viața lor!

La praznic au participat mulți intelectuali din Reșița și jur, în frunte cu Dl primpretor C. Milutinovici, deputat eparhial, reprezentând pe Dl prefect al Carașului. Cântăreții bisericești din Moniom oferă apoi P. Sf. Sale o icoană turnată în bronz „Cina cea de taină”.

După Sf. Liturghie P. Sf. Sa se întreține cu fruntașii satului, împarte copilașilor cărți de rugăciuni, icoane sfinte și cruciulițe. Masa s'a servit în casa ospitalieră a par. Căriolan Drăghiciu, unde P. Sf. Sa a toastat pentru M. Sa Regele Mihai I. La ora 3 p. m. P. Sf. Sa, însoțit de suită se întoarce la Reședința, cu conștiința împăcată că a contribuit cu staturile și prezența P. Sf. Sale, la înălțarea măreției praznicului fiilor credincioși ai P. Sf. Sale și pe mulți poate i-a trezit din calea rătăcirii pe care au apucat-o.

PREOTUL

(după Chateaubriand)

„Există un om în parohie, a cărui familie e lumea întreagă, un om pe care-l chemi ca martor, ca sfătuitor, sau ca să te slujească în toate actele solemne ale vieții tale, un om fără de care nu se naște cineva, nici moare, care ia pe om din sânul maicii sale și nu-l lasă decât în mormânt, care binecuvintează sau sfințește leagănul, patul conjugal, patul morții și sicriul. Copiii se obicinuesc să-l iubească și să-l respecte; chiar necunoscuții îl numesc tată al lor. La picioarele sale își face lumea mărturisirile sale cele mai ascunse. El e mângâietorul tuturor neajunsurilor sufletului și ale trupului, mijlocitorul îndatoririlor între bogăție și sărăcie, care vede și pe bogat și pe sărac, bătând la poarta sa, bogatul pentru a depune milostenia sa în taină, săracul fără a roși de rușine pentru a o primi.

El nu ține de un rang social, ci deopotrivă de toate clasele: de clasele de jos prin viața lui săracă și adesea prin naștere modestă; de clasele înalte prin educația, știința și nobleța sentimentelor pe care o religie filantropică le-o însuflă. Un om în sfârșit, care știe tot, care are dreptul de a spune totul și al cărui cuvânt cade de sus asupra inimilor cu autoritatea unei misiuni dumnezeiești și cu porunca unei credințe desăvârșite“.

INFORMAȚII

Ziua de 1 Decembrie în Caransebeș. Credincioși tradiției biserico-naționale și recunoscători Divinității pentru multele binefaceri ce le-a revărsat peste neamul nostru în decursul veacurilor și în ziua de 1 Decembrie 1918, s'a făcut rugăciune de mulțumire lui Dumnezeu în biserica noastră catedrală.

A fost prezent Prea Sf. Sa Păr. Episcop Veniamin, înconjurat de personalul Consiliului nostru eparhial, profesorii Academiei noastre teologice cu studenții teologi și elevii școlii de cantori precum și alți credincioși.

În ziua de 30 Noembrie a. c. studenții Academiei noastre teologice au comemorat memoria mareșalului Mitropolit Andrei Baron de Șaguna, printr-o ședință festivă a societății de lectură. În mijlocul studenților și profesorilor a fost și Prea Sf. Sa Păr. Episcop Veniamin cu preoții funcționari ai Cons. eparhial.

Donație. Pr. O. Costescu din Armeniș a donat suma de 50.000 Lei pentru ajutorarea a 1-2 studenți dela Acad. Teologică, lipsiți și silitori. Pilduitoarea faptă grăește dela sine. Bunul Dumnezeu să-i răsplătească cu darurile Sale cele bogate.

† **Ion Băloni, student teolog.** Obosit și rănit în luptele actualei măcel omenesc, stud. teol. I. Băloni, anul III al Acad. teologice din loc, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului veșnic, lăsând înălăcrimați doi părinți bătrâni în satul Dalci, lipsiți de alt sprijin al bătrânețelor.

Inmormântarea s'a făcut în ziua de 1 Decembrie a. c. în satul natal. A fost însoțit pe ultimul drum al vieții terestre de către Păr. rector al Acad. teologice Dr. Z. Munteanu cu studenții Academiei.

Prohodul l-a săvârșit următorul sobor: Prot. Dr. Z. Munteanu, Pr. I. Semenciuc și Diac. D. Băloni. Iar cuvântări au rostit: Prot. Dr. Z. Munteanu, Pr. I. Cocărlă, stud. P. Ciucur și inv. I. Mihăilescu.

Dumnezeu să-l așeze în corturile dreptilor!

În scupcina Iugoslaviei la 29 Nov. a. c. s'a declarat republică federativă, iar președinte Mareșalul Bros-Tito.

La R-Vâlcea a apărut Nr. 1-2 pe lunile Sept.-Oct. a. c. a revistei „*Îndrumătorul eparhial*“ sub direcția îndrumare a P. Sf. Sale Arhiepiscop Atanasie Dincă, episcopul locotenent al Eparhiei Râmnicului-Noul Severin, spre a fi pe seama preoților un „adevărat îndrumător, bun sfătuitor și destoinic călăuzitor al împlinirii tuturor datoririlor“, cum arată P. Sf. Sa în cuvântul de lămurire.

Urăm noiei reviste viață îndelungată.

În ziua de 4 Dec. a fost introdusă la Com. de Avere din loc următoarea *Comisie interimară*: Metodie Jompan-Marga președinte, Zaharia Miulescu-Pârvoava vice-președ. Membri: M. Hail Tomescu-Eșelnița, Ioan Vasilescu-Crușovăț, Iosif Ciciuc-Dalboșeț, Dimitrie Armion-Caransebeș, Prof. Ilie Orzescu-Caransebeș, Prot. Iosif Câmpianu-Orșova și Toma Corici-Cârpa

Cerc religios în Zlagna. Din prilejul Hramului sf. Biserici s'a ținut cercul religios în ziua de 8 Nov. 1945, în comuna Zlagna. Sf. Liturghie a fost celebrată de următorul sobor: I. Jucos-Zervești, A. Lazăr-Zlagna, I. Semeniuc-Dalci, S. Stanca-Borlova, I. Cocărlă-Zervești și pr. pens. N. Lazăr-Zlagna.

La priceasnă predică pr. I. Jucos despre „Căile mântuirii sufletului“.

După sf. Liturghie Pr. I. Jucos deschide ședința, și dă cuvântul Pr. S. Stanca care arată rostul suferinței în mântuirea sufletului.

Pr. I. Jucos fiind pensionat se procedează la alegerea noului președinte al cercului, în persoana preotului A. Lazăr din Zlagna, iar ca notar se alege Pr. I. Cocărlă din Zervești.

Pr. Aurel Lazăr mulțumește fostului președinte pentru osteneala depusă în cadrele Cercului religios.

Noul președinte promite că în toată activitatea sa de președinte al cercului, va fi călăuzit de spiritul dragostei creștine, care stă la temelie bisericii noastre ortodoxe și de zelul pastoral, atât de necesar acestor vremuri.

Excludere din monahism. Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei, Arhiepiscopia Bucureștilor, cu adresa Nr. 12.877/945 a dispus excluderea din monahism a Ierod. Vitalie Davidoiu dela măn. Sinaia, Jud. Prahova.

PARTEA OFICIALĂ

NOTE OFICIALE

Nr. 5627 B. 1945.

Se aduce la cunoștință Prea C. protopopi și cuc. preoți și cântăreților bisericești salariați din bugetul statului, că cererile pentru acordarea de noi gradații, cu începere dela 1 Aprilie 1946, sunt a se înainta până la 31 Decembrie 1945.

În urmare, toți cei ce împlinesc un nou termen de gradație până la 31 Martie 1946, adică împlinesc până la această dată 5, 10, 15 și 20 ani de serviciu dela data recunoașterilor în funcțiune de către On. Minister al Cultelor, să-și înainteze, pe calea oficiului protopopesc, cererile lor adresate On. Ministerului Cultelor, pentru acordarea noiei gradații în bugetul a 1946/47.

Preoții îndreptățiți la gradația I vor arăta în cerere numărul și data deciziei ministeriale prin care au fost recunoscuți în funcțiune, iar preoții cari solicită gradația II-IV, vor arăta numărul și data deciziei ministeriale prin care li s'a aprobat gradația anterioară.

Cererile vor fi certificate pentru exactitatea datelor de oficiile protopopești, care vor menționa pe cerere concediile mai mari, de 30 zile avute de preot în ultimii 5 ani precum și pedepsele suferite în acest interval de timp.

Cererile timbrate în regulă, se vor înainta până la 20 Decembrie a. c. oficiilor protopopești, iar acestea se vor înainta Consiliului eparhial până cel mult 31 Decembrie a. c., însoțite de un tablou alfabetic pe parohii.

Cererile netimbrate sau timbrate nesuficient, precum și cele ce se vor înainta după termenul de mai sus, nu se vor lua în considerare.

Ceea ce se comunică Prea On. oficiu protopopesc spre știre și mai departe urmare respectiv a se aduce la cunoștința preoțimei parohiale și cântăreților.

Caransebeș, la 22 Noembrie 1945.

Episcop.
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Romul G. Ancușă

Nr. 5508 B. 1945.

Pentru orientarea celor ce ar dori să exercite profesiunea de apărător în cauzele ce vor veni în judecarea instanțelor disciplinare și judecătorești ale Bisericii ort. rom. în privința apărătorilor „Regulamentul de procedură al instanțelor disciplinare și judecătorești al Bisericii ort. române”, cuprinde următoarele dispozițiuni:

ART. 213: Persoanele date în judecata instanțelor bisericești, vor putea fi asistate de apărători.

ART. 214: Apărătorii se vor lua dintre clericii licențiați și doctorii de teologie, cu o vechime de cel puțin 5 ani dela obținerea titlului de licențiat.

ART. 215: Persoanele care vor să exercite profesiunea de apărător, vor face declarație în scris, însoțite de acte în regulă, din care să se vadă că întrunesc condițiile de a fi apărător.

ART. 216: Această declarație se va face la Chiriarhul respectiv care o va primi în comisiunile respective.

ART. 217: La mitropoliile din București, Iași și Sibiu se va institui câte o comisiune compusă din profesorul în drept canonic dela Facultatea sau dela Academia de teologie locală, sau din cuprinsul Mitropoliei, președintele Consistorului spiritual mitropolitan și cel mai vechiu apărător din cuprinsul Mitropoliei.

Această comisiune va examina titlurile și găsind că petiționarii întrunesc condițiunile cerute, va comunica Chiriarhului spre știință și aprobare.

ART. 218: Aceeași comisiune va revizui toate autorizațiile de apărător date până acum, fără cări nu vor putea exercita dreptul de apărător.

ART. 219: La fiecare Eparhie va fi un tablou de numele și pronumele tuturor apărătorilor din țară.

ART. 221: Fiecare apărător înscris în tablou, va plăti comisiunii o taxă de Lei 1500, în care va intra și plata cărții de legitimație.

ART. 222: Nu vor putea fi apărători persoanele care deși întrunesc celelalte condițiuni, vor fi fost condamnate în vreunul din cazurile prevăzute de legile civile, ce atrag după sine pierderea dreptului de apărător.

Publicând hotificarea de mai sus a P. Ven. Consistorului mitropolitan, invităm pe toți cei ce ar dori să exercite profesiunea de apărător, să-și înainteze cererile, însoțite de toate actele cuvenite, Consistoriului nostru eparhial până cel mult la 1 Ianuarie 1946.

Caransebeș, din șed. cons. eparhial, ținută în 22 Noembrie 1945.

Consiliul eparhial.

Nr. 5507 B. 1945.

Se face cunoscut că, consistorul spiritual mitropolitan de pe lângă Mitropolia Ardealului se compune din următorii membri:

a) Membri ordinari:

1. Preot Dr. Nicolae Terchilă prof. la Academia teologică din Sibiu.
2. Preot Dimitrie Morariu, paroh în Pecica, jud. Arad.
3. Preot Dr. Iosif Ieremia paroh în Reșița Montană.
4. Ic. Stv. Zaharia Moga, consilier în retragere în Beiuș
5. Preot Iova Firca, paroh în Timișoara IV.

b) Membrii supleanți:

1. Preot Ioan Albu, paroh Sibiu Iosefin
2. Preot Zenovie Brădean, paroh în Curtici jud. Arad
3. Dr. Petru Olde, prot. de religie în pens. Lugoj
4. Prot. Andrei Lupșa, paroh Oradea
5. Preot Ioan Halas, paroh în Berecuța jud. Timiș Torontal.

Lipsește delegații eparhiei Clujului.

Președinte al Consistorului spiritual este C. Preot Dr. Nicolae Terchilă, profesor la Academia teologică din Sibiu, iar acuzator p. c. preot Ioan Albu, paroh în Sibiu-Iosefin.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 22 Noembrie 1945.

Consiliul eparhial

CONCURS

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 3952 B 1945 din 13 August 1945 se publică concurs, cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de preot la parohia vacantă de clasa II din comuna *Brebul* protopresbiteratul Caransebeșului.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 105 jugăre.
2. Birul parohial.
3. Veniturile stolare uzitate.
4. Casa parohială cu grădina și cu supraedificatele economice necesare.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare, a catehiza la școala primară și a învăța pe copii să cânte în biserică și la îngropăciuni, fără nici o altă remunerație. În cazul, că preotul nu va

împlini vre-una din condițiunile de mai sus, va pierde dreptul la birul parohial.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan, să-și înainteze cererile, adresate consiliului parohial ort. rom. din Brebul prin Prea Onoratul Oficiu protopopesic al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabilă incunoștiințare a Prea Onoratului Domn presbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Brebul, din ședința consiliului parohial ținută la 7 Octomvrie 1945.

Președinte: (3-3)

Preot Ștefan Gregor

Cond. Of. par.

Secretar:

Ioan Trulea

Nr. 463/1945, în conțelegere cu Oficiul protopresbiteral

Caransebeș la 20 Octomvrie 1945.

Isala Suru
protopop

Parchetul Tribunalului Caransebeș.
Cerere înregistrată la Nr. 4813/1945.

Domnule Procuror-șef,

Subsemnatul, Gheorghe Gridenuc, domiciliat în Caransebeș Județul Severin, Secția întreținere C. F. R., Vă rog să binevoiți a dispune îndeplinirea formelor legale pentru reconstituirea actelor mele de stare civilă de naștere și căsătorie.

M'am născut la 9 Aprilie 1901 în comuna Gligani, Jud. Bălți, părinți Iacob și Sofia.

M'am căsătorit cu Victoria Stanislava Saidei, la 20 August 1922, soția născută la 7 Mai 1901 în Bălți, părinți Ion și Sofia.

Cu stimă, (ss) *Ing. Gridenuc Gh.*

Noi, Procurorul-șef al Parchetului Tribunalului Caransebeș.

În conformitate cu dispozițiunile art. III din decretul-lege No. 4.062, referitor la reconstituirea actelor de stare civilă ale refugiaților, din 14 Decembrie 1940, invităm autoritățile și persoanele care dețin extractul sau alte înscrisuri referitoare la actul a cărui reconstituire se cere prin petițiunea de mai sus, să le depună de urgență la Grefa acestui Tribunal deasemeni este invitată orice persoană care cunoaște pe petiționar să se prezinte neîntârziat la acest Parchet, pentru a arăta în scris datele ce posedă cu privire la starea civilă a petiționarului.

Procuror-șef, **V. Barbier**

p. Prim-Secretar, **M. Trica**

No. 6126. Data 26 Noem. 1945.